

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 29Cbi/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114215637
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Coboriová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4114215637.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Janou Coboriovou v právnej veci žalobcu: P. O., narodený XX.XX.XXXX, bytom: XXX XX D. XXX, XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom: Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, proti žalovanej: JUDr. Tatiana Timoranská, so sídlom: Podzámska 32, 940 01 Nové Zámky, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Q. W., narodeného XX.XX.XXXX, bytom: Komenského 6, 949 01 Nitra, o vylúčenie majetku zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Súd žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- III. Súd návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 23.05.2014 domáhal vyhlásenia rozsudku, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť vylúčiť zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu nehnuteľnosti zapísané na LV č.XXXX evidované Okresným úradom Detva, okres Detva, obec M., katastrálne územie M., parc.č.XXXXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 1548 m², parc.č.XXXXXX/X - orná pôda o výmere 4105 m², parc.č.XXXXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2799 m², parc.č.XXXXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m², súp.č.XXXX - rodinný dom na parc.č.XXXXXX, v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, spis. zn. 32K/25/2013.

2. Advokát žalobcu v odôvodnení žaloby uviedol, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č.XXXX evidovaných Okresným úradom Detva, okres Detva, obec Detva, katastrálne územie M.. Na úpadcu bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 15.08.2013, za správcu bola ustanovená žalovaná. Žalovaná zapísala nehnuteľnosti do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu, zápis bol v Obchodnom vestníku zverejnený dňa 18.02.2014. Žalobcovi bola uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 15.04.2014 uložená povinnosť podať vylučovaciu žalobu proti žalovanej o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 24.04.2014. Údaje zapísané v katastri nehnuteľností sú v zmysle zákona č. 162/1995 Z.z. vyvrátenou domnienkou preukázateľnosti vlastníckeho práva žalobcu. Dôkazným bremenom žalovanej bude preukázať prečo by mal byť úpadca vlastníkom nehnuteľností. Tvrdenie žalovanej, že zistené skutočnosti nasvedčujú neplatnosti právneho úkonu, ktorým boli nehnuteľnosti prevedené na tretie osoby nepostačujú na preukázanie vlastníckeho práva. Lehota na podanie žaloby uplynie 26.05.2014.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 01.12.2014 uviedla, že v súlade so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii zapísala do všeobecnej podstaty majetok evidovaný na meno žalobcu. Vychádzala z toho, že kúpna zmluva, ktorou previedol úpadca na svojho syna uvedený nehnuteľný majetok je absolútne neplatná, úpadca dňa 30.07.2009 uzavrel so svojim synom kúpnu zmluvu, ktorou mu odpredal nehnuteľnosti v katastrálnom území M. v celosti. Vklad vlastníckeho práva bol povolený v konaní V607/2009. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 20.000,- eur a bola vyplatená predávajúcim v hotovosti. P. W., ktorý je synom dlžníka, kúpnu zmluvu zo dňa 10.08.2010 previedol nehnuteľnosti na žalobcu za kúpnu cenu 20.000,- eur. Na výzvu správcu žalobca ohľadne tejto nehnuteľnosti správcovi oznámil, že sa cíti byť vlastníkom nehnuteľností, uzavrel riadnu kúpnu zmluvu predmetom ktorej bola nedokončená rozostavaná stavba, ktorú dostaval a zhodnotil sám s tým, že investoval do nej niekoľko desiatok tisíc eur. Zo zmluvy správca nezistil, že by predmetom prevodu bola rozostavaná stavba, naopak zistil, že dňa 26.11.2003 bolo vydané dlžníkovi Q. W. stavebné povolenie na rozsiahlu rekonštrukciu stavby, ktorá bola skolaudovaná kolaudačným rozhodnutím zo dňa 09.07.2007, a preto je vylúčené, aby žalobca v roku 2010 túto stavbu nadobudol ako rozostavanú, keď už v roku 2007 bolo povolené jej užívanie po rekonštrukcii. Podľa zistení žalovanej aj po prevode vlastníckeho práva užíval nehnuteľnosť P. O.. Na základe zisteného skutkového stavu dospela žalovaná k záveru, že úpadca previedol nehnuteľnosti na syna s úmyslom zmariť uspokojenie svojho veriteľa VÚB a.s.. Za tento skutok bol úpadca aj trestne stíhaný a právoplatne odsúdený trestným rozkazom zo dňa 17.01.2014, spis. zn. 2T/29/2013. Právny úkon obsiahnutý v kúpnej zmluve je teda podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom. Keďže P. W. nadobudol nehnuteľnosti v rozpore so zákonom, nemohol vlastnícke právo platne previesť na žalobcu. Úpadca konal v rozpore s právom veriteľa na uspokojenie pohľadávky, ktoré mu vyplývalo z úverovej zmluvy. Úpadca svojim konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu poškodzovania veriteľov.

4. Advokát žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca nadobudol nehnuteľnosti v dobrej viere, nemal vedomosti o finančných problémoch úpadcu, ktorého bližšie nepoznal rovnako ako jeho syna P. W.. Nevedel aké sú medzi nimi vzťahy, vlastníctvo k nehnuteľnostiam si overil podľa listu vlastníctva a spoliehal sa pritom na zápis v katastri nehnuteľností. Žalobca konal s odbornou starostlivosťou, uzatvoril kúpnu zmluvu s dôverou v určitý predávajúcim prezentovaný právny stav, ktorý bol potvrdený aj výpisom z katastra nehnuteľností. O predchádzajúcich právnych úkonoch medzi úpadcom a P. W. nemal žiadnu vedomosť, a preto nemal dôvod spochybňovať vlastnícke právo P. W.. Princíp dobrej viery je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že vlastnícke právo ďalších nadobúdateľov, pokiaľ svoje právo nadobudli v dobrej viere požíva ochranu a nezaniká, takémuto nadobúdateľovi musí byť poskytnutá ústavná ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikto nemohol byť istý svojim vlastníctvom. Žalobca nadobudol vec v dobrej viere a nakladal s ňou ako vlastnou. Spáchanie trestného činu nespôsobuje automaticky bez ďalšieho neplatnosť právneho úkonu. Priateľstvom na sociálnych sieťach nemožno preukazovať bližšie vzťahy.

5. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že v konaní je potrebné vyriešiť otázku neplatnosti právneho úkonu a to kúpnej zmluvy medzi úpadcom, jeho manželkou a P. W. a následne medzi žalobcom a P. W.. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Nitra v obdobnej veci, spis. zn. 23Cbi/26/2014. Dobromyseľnosť musí súd skúmať v každom obdobnom prípade na základe skutkových okolností. Medzi žalobcom, úpadcom a jeho synom nešlo iba o vzťah medzi predávajúcim a kupujúcim, išlo o známych a žalobca mal poskytnúť pôžičku. V rámci svojej činnosti nezistila, že by bola vykonaná rozsiahla rekonštrukcia nehnuteľnosti, pretože táto prebehla ešte pred vyhlásením konkurzu, kolaudácia bola v roku 2007.

6. Žalobca na pojednávaní uviedol, že od začiatku bol v dobrej viere, zaplatil a dostal sa do nešťastnej situácie. V minulosti bol s P. W. v priateľskom vzťahu, stali sa nimi v roku 2005 alebo 2006. V roku 2008 mu požičal 20.000,- eur v hotovosti, bez písomnej zmluvy a bez úrokov. Nepamätal si na čo mu tieto peniaze požičal. P. k nim mal nastúpiť do práce a mal začať splácať dlh. Do práce nenastúpil, a preto ho vyzval, aby mu vrátil peniaze. Peniaze nemal, ponúkol mu na predaj nehnuteľnosti. Všetko si preveril, preveril si, či sa na nehnuteľnosť neviaže nejaká farcha. Stretol sa aj s pánom W. starším, chata bola nedokončená, mala hodnotu 15.000,- až 16.000,- eur. Pozemky boli zarastené, neošetrené, nebol plot. Po kúpe dal nehnuteľnosť zatepliť, robil podlahy, obklady, presklenú terasu, terénne úpravy a prístavbu. Uvedené práce robil svojpomocne a investície nevie preukázať. Právny stav nehnuteľnosti si preveril tak, že sa stretol s pánom W. starším, pozrel si kataster portál a informoval sa u susedov. S pánom W.

sa stretol z dôvodu, aby si potvrdil, či v tom nie je nejaký zádrhel. Nezistil žiadne farchy. Prvýkrát videl Q. W., keď bol preverovať, či je všetko v poriadku, zostali v kontakte. Vedel o tom, že P. má finančné problémy, a preto mu požičal peniaze. Neskôr sa mu priznal, že mu ich nemá z čoho vrátiť, a preto všetky poplatky na katastri platil žalobca. Pred úpadcom neriešil vrátenie pôžičky, hovoril mu aký je problém, ale úpadca nenavrhol riešenie, nemal záujem to riešiť a ani nechcel zaplatiť dlh za syna. O finančnej situácii úpadcu sa dozvedel až po prepísaní nehnuteľností. V čase uzatvorenia kúpnej zmluvy s P. W. bol ženatý, zrušenie BSM sa robilo v roku 2013.

7. Svedok P. W. na pojednávaní uviedol, že žalobcu pozná od roku 2006 a úpadca je jeho otec. Žalobca je riaditeľom v spoločnosti, v ktorej mal záujem pracovať. Požičal si od neho 20.000,- eur na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Keďže nenastúpil do firmy pracovať, ich vzťahy sa zhoršili, pretože nemohol pôžičku vrátiť. Peniaze si požičal za účelom rekonštrukcie chaty, ktorej vlastníkom bol jeho otec, ktorý o pôžičke nevedel.

Investovať do chaty chcel z dôvodu, že k nej mal citové väzby z detstva, otec sa ho nepýtal odkiaľ mal peniaze. Časť investovaných peňazí si našetрил na brigáde v zahraničí. Otcovi dal na rekonštrukciu 26.000,- eur. Otec peniaze neinvestoval do stavby. Nasledovali hádky s pánom O. z uvedeného dôvodu, teda, že na chate neboli žiadne zmeny a následne žalobca inicioval prepis chaty. Od prepisu chaty svedok na nej nebol. Žalobcu informoval o tom, že nemá záväzky a nemá ich ani jeho otec. Pri uzatvorení kúpnej zmluvy s rodičmi mu žalobca radil ako má zmluva vyzeráť. Formu zmluvy dostal od žalobcu.

8. Svedok Q. W. na pojednávaní uviedol, že žalobcu pozná, je štatutárnym zástupcom logistickej spoločnosti, ktorá spolupracuje so spoločnosťou, v ktorej je zamestnaný asi 5 rokov. Cez syna mal požičané peniaze od pána Kollára. K uzatvoreniu kúpnych zmlúv došlo tak, že najprv previedol nehnuteľnosť na syna a ten na žalobcu. Žalobca chcel mať nejaké zabezpečenie za poskytnutú pôžičku. Mal nejaké problémy vo firme, meškali mu platby, a preto potreboval požičať peniaze. Peniaze potreboval aj na prestavbu chaty. Požičané peniaze použil na firmu a druhú časť na rekonštrukciu chaty. Syn mu požičal 6 až 7.000,- eur, potreboval požičať viac peňazí, od žalobcu mal požičaných 20.000,- eur cez syna. Celé to sprostredkoval syn. So žalobcom sa stretol až po požičaní peňazí, ktoré boli požičané na základe ústnej dohody medzi žalobcom a jeho synom. Neskôr bol písomný záväzok, že peniaze vráti. Žalobca požadoval od jeho syna zábezpeku a na základe toho došlo k predaju nehnuteľnosti. Na predaj nehnuteľnosti sa vykonal zápočet. Na chate vykonal rekonštrukciu, pretože to bolo zhorenisko, ale nebola dokončená, napriek tomu bola obývateľná. Po predaji chaty žalobcovi už na nej nebol. Syn sa ho pýtal ako chce peniaze vrátiť, povedal, že nie je problém. So žalobcom sa stretával pracovne. Stretli sa až po požičaní peňazí, predmetom rozhovoru bolo vrátenie peňazí formou prepisu chaty. Keď pán O. potreboval zabezpečenie pôžičky povedal, že mu stačí ak chatu prepíše na syna, považovali to za garanciu vrátenia peňazí. Žalobca sa ho pýtal na jeho záväzky, v tom čase ako fyzická osoba záväzky nemal. Zmluvu so synom podpísal skôr ako mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov: uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 15.08.2013 č. k. 32K/25/2013-74, rozhodnutie Mesta M. zo dňa 09.07.2007, kúpna zmluva zo dňa 10.08.2010, rozhodnutie Správy katastra T. zo dňa 11.08.2010, kúpna zmluva zo dňa 06.07.2009, výpis z LV č.XXXX, doklad o zverejnení uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku dňa 29.08.2013, zverejnenie doplnenia súpisu všeobecnej podstaty v Obchodnom vestníku dňa 18.02.2014, uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 15.04.2014 č. k. 32K/25/2013-180, doklad o zverejnení uznesenia v Obchodnom vestníku dňa 24.04.2014, nález Ústavného súdu SR č. US 549/2015-33, rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.06.2015 č. k. 9Co/772/2014-582, zo dňa 30.05.2016 č. k. 5Co/6/2015-542, rozhodnutie Mesta M. zo dňa 26.11.2013, zo dňa 09.07.2007, fotografie č.l. 120 až 126, kolaudačné rozhodnutie č. 1301 a 2007 a stavebné povolenie č. 822/3 doručené Mestom M. súdu dňa 27.10.2016, spis Okresného úradu T. spis. zn. V-628/2010, rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 11.04.2017 č. k. 15CoKR/13/2015-136, spisy Okresného súdu Nitra spis. zn. 23Cbi/26/2014, spis. zn. 32K/25/2013.

10. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledovný skutkový stav: uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 15.08.2013, č. k. 32K/25/2013-74, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 23.08.2013 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Q. Bruckera, nar. XX.XX.XXXX, O. 6, A.. Za správcu bola ustanovená žalovaná. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 15.04.2014, č. k. 32K/25/2013-180, bola žalobcovi uložená povinnosť podať žalobu proti správcovi na vylúčenie majetku zapísaného do

všeobecnej podstaty úpadcu pod bodom 2. zverejneného v Obchodnom vestníku č. OV 33/2014 dňa 18.02.2014 pod číslom K 003222 v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia s tým, že ak žaloba nebude podaná včas, predpokladá sa, že zahrnutie vecí do súpisu je nesporné. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 25.04.2014. Žaloba bola podaná dňa 23.05.2014.

11. Ku dňu 06.07.2009 boli úpadca spolu s manželkou bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných Správou Katastra T. na LV č. XXXX, k. ú. M., zastavané plochy, trávnaté plochy a orná pôda, „chata M.“. Rozhodnutím Mesta M. zo dňa 26.11.2003, č. 822/2003 MH-rozh., bola vlastníkom nehnuteľnosti povolená rekonštrukcia rodinného domu. Rozhodnutím Mesta M. zo dňa 09.07.2007, č. 1301/2007 MH-ozn. bolo povolené užívanie stavby po vykonaní rekonštrukcie. Stavba bola po rekonštrukcii užívania schopná. Na nehnuteľnostiach neviazli žiadne ťarchy. V konaní bolo svedeckými výpoveďami úpadcu a jeho syna P. W. preukázané, že úpadca sa dostal do nepriaznivej finančnej situácie a potreboval požičať peniaze nielen na rekonštrukciu chaty, ale hlavne na svoju podnikateľskú činnosť. Syn P. W. mu požičal v roku 2008 sumu 6.000 eur alebo 7.000 eur a od žalobcu mu požičal sumu 20.000 eur. Úpadca vo svojej výpovedi jednoznačne uviedol, že si požičal peniaze od žalobcu prostredníctvom svojho syna, teda nešlo o pôžičku medzi P. W. a žalobcom, ale medzi úpadcom a žalobcom. Žalobca požadoval vrátenie pôžičky, keďže mu finančné prostriedky neboli vrátené, požadoval zábezpeku, na základe požiadavky žalobcu došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z úpadcu na P. W. kúpnu zmluvou zo dňa 06.07.2009, návrh zmluvy poskytol žalobca. Úpadca na zmluve uznal podpis za svoj dňa 30.07.2009. Vlastnícke právo v prospech P. W. bolo zapísané dňa 04.08.2009, kedy bol povolený vklad.

12. Keďže žalobcovi pôžička vo výške 20.000 eur nebola vrátená, dňa 10.08.2010 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalobcom ako kupujúcim a P. W. ako predávajúcim. Predmetom kúpnej zmluvy boli nehnuteľnosti, ktoré nadobudol P. W. v roku 2009 od svojich rodičov (zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie M.) za kúpnu cenu 20.000 eur. Podľa článku III. zmluvy mala byť kúpna cena vyplatená pred podpisom zmluvy, z výpovede svedkov však súd zistil, že došlo k jej započítaniu s pôžičkou. Aj text druhej kúpnej zmluvy pripravoval žalobca. V konaní žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že investoval po nadobudnutí vlastníckeho práva k chate a pozemkom finančné prostriedky na jej ďalšiu rekonštrukciu v rozsahu niekoľko desiatok tisíc eur a ani užívanie chaty ako vlastnej.

13. Z výpovede žalobcu ako aj úpadcu súd zistil, že po požičaní sumy 20.000 eur sa žalobca stretol aj s úpadcom, riešili zabezpečenie vrátenia pôžičky formou predaja chaty, žalobca si zisťoval či na nej neviaznu ťarchy. Podľa žalobcu mala chata hodnotu maximálne 16.000 eur, napriek tomu nežiadal od úpadcu vrátenie sumy 20.000 eur alebo doplatenie zvyšku dlžnej sumy. V prípade, že mal uzatvorenú zmluvu o pôžičke s P. W. (ako tvrdil), nie je súdu zrejmé prečo jej vrátenie a zabezpečenie riešil s úpadcom.

14. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra, spis. zn. 23Cbi/26/2014, súd zistil, že úpadca bol v trestnom konaní uznaný vinným z prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) ods. 4 Trestného zákona, súd upustil od uloženia súhrnného trestu. Úpadca sa dopustil spáchania prečinu poškodzovania veriteľa na tom skutkovom základe, že dňa 31.07.2009 na Správe katastra v Nitre a na Správe katastra v T. zmaril uspokojenie veriteľa VÚB, a.s. tým, že dňa 31.01.2008 veriteľ VÚB, a.s. uzatvoril s dlžníkom BPV s.r.o., ktorú zastupoval konateľ Q. W., zmluvou o kontokorentnom úvere č. 8/2008/UZ, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov 8.000.000,- SK, pričom dlžník si svoj záväzok neplnil a preto sa banka domáhala uspokojenia svojej pohľadávky v exekučnom konaní na základe návrhu zo dňa 05.05.2009, čím sa zmluva stala splatnou, pričom dlžník BPV, s.r.o. a ručiteľ Q. W. prevzal dňa 30.07.2009 upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva č. EX 227/09 zo dňa 27.07.2009 a dňa 31.07.2009 podal Q. W. na Správe katastra v Nitre a Správe katastra v T. návrhy na vklady, ktorými previedol svoj nehnuteľný majetok na syna P. W., pričom vklad bol povolený a banke vznikla škoda 53.000,- eur (spis Okresného súdu Nitra, spis. zn. 2T/129/2013).

15. Správkyňa konkurznej podstaty úpadcu aj napriek vedomosti o uzavretí kúpnej zmluvy medzi P. W. a úpadcom, následne medzi P. W. a žalobcom zapísala do súpisu majetku nehnuteľností, ktoré boli predmetom zmluvy.

16. Podľa § 78 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZoKR), do súpisu správca zapisuje aj majetok, ktorého zahrnutie do všeobecnej podstaty alebo oddelenej podstaty je sporné. Ak je

sporné, či majetok patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie majetku do súpisu. Pri spornom zápise správca v súpise poznamená dôvody sporného zápisu a uvedie osobu, v ktorej prospech pochybnosti sporného zápisu svedčia. Ak správca ani pri vynaložení odbornej starostlivosti nemôže zistiť osobu, v prospech ktorej pochybnosti sporného zápisu svedčia, poznámku o spornom zápise zo súpisu vymaže po uplynutí 30 dní od zverejnenia sporného zápisu v Obchodnom vestníku. Iné poznámky o spornom zápise správca vymaže zo súpisu, len čo s odbornou starostlivosťou zistí, že zahrnutie majetku do všeobecnej podstaty alebo oddelenej podstaty je nesporné.

17. Podľa § 78 ods. 2 ZoKR, správca bezodkladne po zverejnení sporného zápisu v Obchodnom vestníku písomne vyzve osobu, v prospech ktorej do súpisu zapísal poznámku, aby do 30 dní od doručenia výzvy uviedla dôvody a predložila dôkazy, ktoré zapísanie majetku do súpisu vylučujú. Ak správca na základe uvedených dôvodov a predložených dôkazov s odbornou starostlivosťou zistí, že vyzvaná osoba má právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu, majetok zapísaný do súpisu bezodkladne po súhlase príslušného orgánu zo súpisu vylúči; inak navrhne súdu, aby takejto osobe uložil podať žalobu voči správcovi.

18. Podľa § 78 ods. 4 ZoKR, súd uloží osobe uvedenej v návrhu správcu, aby v lehote určenej súdom nie kratšej ako 30 dní podala žalobu proti správcovi. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že zahrnutie vecí do súpisu je nesporné. O následku zmeškania tejto lehoty súd vyzvanú osobu poučí. Ak je to potrebné, súd na návrh správcu vydá uznesenie osvedčujúce, že vyzvanej osobe márne uplynula lehota na podanie tejto žaloby.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

21. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

22. Na základe vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel súd k záveru, že žalovaná, správkyňa konkurznej podstaty, zapísala sporné nehnuteľnosti do všeobecnej podstaty úpadcu dôvodne, nakoľko na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.08.2010 nenadobudol vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam žalobca.

23. Vlastnícke právo možno nadobudnúť iba na základe platne uzatvorenej zmluvy. Súd je rovnako ako žalovaná toho názoru, že kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uzatvorená medzi úpadcom a P. W., následne medzi P. W. a žalobcom je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože odporuje zákonu. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka je neplatná zmluva nielen keď svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, ale aj keď ho obchádza. Obchádzanie zákona znamená, že právny úkon neodporuje výslovnému zneniu zákona, ale sleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol.

24. V rozsudku, ktorý súd vyhlásil vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra, spis. zn. 23Cbi/26/2014-108 dňa 15.06.2015 uviedol, že úpadca uzatvoril kúpnu zmluvu dňa 30.07.2009 so svojim synom P. W. v rozpore so zákonom, pretože podpis na kúpnej zmluve uznal pred notárom za svoj dňa 30.07.2009, teda v deň, keď mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Aj napriek tomu, že súdny exekútor ho v upovedomení poučil o tom, že mu zakazuje nakladať s majetkom, podal úpadca návrh na zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, povolenie vkladu na Správu katastra v Nitre dňa 31.07.2009, teda deň nasledujúci po dni, kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie a oznámenie o zákaze nakladať s nehnuteľnosťami. Úpadca uzavretím kúpnej zmluvy a podaním návrhu na vklad na kataster nehnuteľnosti porušil zákon tým, že napriek doručeniu upovedomenia o začatí exekúcie a zákazu nakladať s nehnuteľnosťami overil v deň doručenia oznámenia exekútora svoj podpis na zmluve tak, aby spĺňala zákonnú podmienku upravenú v § 42 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. katastrálny zákon a následne podal návrh na vklad. Podľa názoru súdu nemôže používať súdnu ochranu konanie osoby,

ktoré je v rozpore so zákonom alebo sa ho snaží obísť. Úpadca sa snažil obísť zákon tak, aby z jeho majetku nemohol byť uspokojený veriteľ dlžníka, za ktorého prevzal na seba ručiteľský záväzok, jeho konanie naplnilo znaky trestného činu poškodzovania veriteľa, teda jeho konanie bolo v rozpore so zákonom. Právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom alebo sa ho snaží obísť je absolútne neplatným právnym úkonom. Keďže kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva je neplatná, žalobca, Matej Brucker nemohol z neplatnej zmluvy nadobudnúť vlastnícke právo a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 11.04.2017, č. k. 15CoKR/13/2015-136, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že v čase podania návrhu na príslušný kataster mal úpadca vedomosť o začatí exekučného konania spis. zn. EX 224/09 na návrh VÚB a.s. Bratislava. Úpadca bol v trestnom konaní uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania veriteľa v súvislosti s vyššie uvedeným skutkovým stavom. Úpadca bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin poškodzovania veriteľa, táto skutočnosť má podstatný vplyv na posúdenie, či takéto konanie zakladá sankciu odporovateľnosti právnych úkonov a či takéto konanie možno považovať za absolútne neplatný právny úkon. Podľa rozhodnutia NS ČR, spis. zn. 22Cdo 3549/2011 zo dňa 16.08.2013 právny úkon, ktorý svojim obsahom naplní skutkovú podstatu trestného činu poškodzovania veriteľa je právnym úkonom v rozpore so zákonom a teda neplatným podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Tým, že úpadca neobdržal uzavretím kúpnej zmluvy peňažné prostriedky na úhradu svojho záväzku voči veriteľovi, nakoľko si kúpnu cenu započítal so svojim záväzkom voči kupujúcemu, bol nepochybne v trestnom konaní preukázaný úmysel úpadcu poškodiť veriteľa, nakoľko v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy musel mať vedomosť o tom, že ako ručiteľ má značný finančný záväzok voči veriteľovi VÚB a.s.. Uvedené podporuje záver, že ak reálny úkon odporuje Trestnému zákonu alebo ho obchádza, má to za následok absolútnu neplatnosť zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

26. Vzhľadom na vyriešenie predbežnej právnej otázky v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, spis. zn. 23Cbi/26/2014, teda, či kúpna zmluva zo dňa 30.07.2009 uzatvorená medzi úpadcom ako predávajúcim a P. W. ako kupujúcim je platná, súd v tomto konaní len konštatuje, že kúpna zmluva zo dňa 06.07.2009, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných Správou katastra Detva, na LV č. 4243, katastrálne územie M., je absolútne neplatná, pretože bola uzatvorená v rozpore so zákonom (jej uzatvorením došlo k spáchaniu trestného činu) podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že syn úpadcu Matej Brucker sa nemohol stať platným vlastníkom prevádzaných nehnuteľností aj napriek tomu, že vklad bol povolený Správou katastra T. dňa 04.08.2009.

27. Na rozdiel už od spomínaného súdneho konania (23Cbi/26/2014), v tomto súdnom konaní skúmal súd platnosť aj následnej kúpnej zmluvy, ktorú uzatvoril P. W. so žalobcom dňa 10.08.2010, predmetom ktorej bol následný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pôvodne vo vlastníctve úpadcu. Vykonané dokazovanie bolo zamerané na preukázanie dobromyseľnosti žalobcu, teda jeho dobrú vieru v to, že P. W. bol vlastníkom nehnuteľností a žalobca nemohol mať vedomosť o existencii okolností, ktoré by mohli byť podkladom pre odporovanie právnemu úkonu. Napriek už vyššie uvedenému zistenému skutkovému stavu považuje súd za potrebné zopakovať, že žalobca vedel o tom, že sumu 20.000 eur nepožičiava P. W., ale jeho otcovi, úpadcovi. Po uzatvorení zmluvy zistil, že mu dlžník Q. W. finančné prostriedky nemá z čoho vrátiť a požadoval zábezpeku, prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z úpadcu na P. W.. Samotné formálne preverenie skutočnosti, či na prevádzaných nehnuteľnostiach neviažu ťarchy, nepovažuje súd za dostatočné tak, aby mohol dospieť k záveru, že žalobca bol pri uzatvorení kúpnej zmluvy dobromyseľný. Naopak všetky okolnosti prípadu nasvedčujú tomu, že žalobca vedel o nepriaznivej finančnej situácii úpadcu, o jeho neschopnosti plniť si svoje záväzky voči veriteľovi VÚB a.s.. O dobromyseľnosti žalobcu existujú vážne pochybnosti, jeho dobromyseľnosť sa súdu nejavila ani ako len možná. Žalobca v konaní nepreukázal, že po uzatvorení kúpnej zmluvy a zápise vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností sa k nadobudnutým nehnuteľnostiam správal ako k vlastným, investoval do ich opravy a údržby niekoľko desiatok tisíc eur a ani, že ich využíval na súkromné účely. V konaní nebola preukázaná dobrá viera žalobcu pri nadobudnutí vlastníckeho práva, žalobca musel vedieť, že vstupuje do neistých právnych vzťahov a preto takémuto správaniu žalobcu podľa súdu nie je možné poskytnúť právnu ochranu a dospieť k záveru, že kúpnu zmluvu uzatváral v dobrej viere a preto je platná. Na základe uvedeného súd podanú žalobu zamietol.

28. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Súd žalobe žalobcu zamietol v celom rozsahu, teda žalovaná mala vo veci plný úspech a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

31. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

32. Dňa 14.09.2017 podal advokát žalobcu návrh na prerušenie konania, pretože v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, spis. zn. 23Cbi/26/2014, podal proti rozsudku Krajského súdu Nitra dovolanie, oba rozsudky v uvedenom konaní záviseli od posúdenia právnej otázky, ktorá sa v praxi dovolacieho súdu ešte neriešila a jej vyriešenie môže mať význam aj pre rozhodnutie v tomto konaní. Žalovaná s návrhom na prerušenie konania nesúhlasila. Súd môže prerušiť konanie podľa § 164 CSP, ak prebieha súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať pre jeho rozhodnutie význam. Zákon dáva súdu možnosť rozhodnúť sa, či konanie preruší alebo nie. Súd dospel k záveru, že konanie nie je potrebné prerušiť, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom konaní dávalo jasnú odpoveď na posúdenie právnej otázky významnej aj pre toto konanie, pričom skutkové okolnosti týkajúce sa tejto právnej otázky sú v tomto konaní totožné. O zamietnutí návrhu rozhodol súd spolu s rozhodnutím vo veci samej podľa § 162 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.